

Moje ime je Marko Vreš, student sam druge godine specijalističkog diplomskog studija strojarstva na Veleučilištu u Karlovcu. Još 2012. godine zaintrigirala me prezentacija Erasmus+ programa te me ta misao pratila konstantno tijekom studija. Ideja samostalnog rada u drugoj državi činila mi se kao veliki izazov u kojem sam se htio okušati. Primarno sam „ciljao“ na obližnje države njemačkog govornog područja.

Nakon grijanja karlovačkih studentskih klupa prvo iskustvo s Erasmus+ programom imao sam 2016. godine u Austriji. Tada apsolvant preddiplomskom studiju, zajedno sa kolegom sa strojarstva, otišao sam na stručnu praksu. Bila je riječ o CNC strojnoj obradi, prvenstveno metala. Rad na CNC strojevima zahtjeva odgovornost i koncentriranost. Prvi osnovni zadaci poput kontrole gotovih obradaka mjerenjem, korigiranja stroja tijekom serijske proizvodnje, rukovanja mjernim, reznim i steznim alatima, pisanja jednostavnijih programa pomogli su nam unaprijediti znanja stečena na studiju i izoštriti vještine potrebne za rad.

Prvih tri mjeseca je projurilo. Pokazavši se ustrajnim i odgovornim omogućeno nam je još dva i pola mjeseca prakse. Bilo je dobrih i loših trenutaka, ali je bilo vrlo „egzotično“ raditi i učiti na stranom jeziku. Šalili smo se kolega i ja, s obzirom da se u Zagorju dosta koriste germanizmi, da u Austriji pričaju izobličnim zagorskim.

Uskoro sam postao prvostupnik strojarstva te se uputio u dublje vode upisavši sljedeći stupanj na Veleučilištu. Za vrijeme rada na jednom projektu sa profesorom Nenadom Mustapićem, dobio sam informaciju o jednoj njemačkoj tvrtki koja traži studente, idealno mehatroničare. Kako sam po struci i tehničar za mehatroniku, odlučio sam pobliže istražiti situaciju. Oduvijek vodim rat sam sa sobom i sa kolegama između mehatronike i strojarstva koji je bolji i bitniji smjer. Ovaj put pobjedila je mehatronika.

S obzirom da sam već bio upoznat sa procedurom prijave za Erasmus+ natječaj, sve je prošlo vrlo glatko i prije nego što sam svega postao svjestan, bio sam u Njemačkoj. Tamo se radilo terenski, od rafinerije do kemijske industrije. Radilo se na postavljanju električnih vodova, počevši od montiranja kanala za kablove, provlačenje kablova, montiranje elektro uređaja do spajanja istih. Tamo sam se zadržao ukupno četiri mjeseca.

Erasmus+ program je izvrsna prilika da se putuje i uživa. Nebitno je gdje, svatko ima svoj ukus. Tijekom ovih boravaka obišao sam pozamašan dio Europe. Super je upoznati nove ljude, tako sam se susreo sa kolegama iz raznih zemalja te se ujedno upoznao sa njihovim temperamentom od Austrijanaca, Njemaca, Mađara, Španjolaca, Poljaka... no ni jedan narod me nije više obradovao dok nisam sreo našeg Balkanca!

Isto tako, ovim putem bih se zahvalio na pomoći i ljubaznosti svim zaposlenicima Veleučilišta u Karlovcu koji su mi omogućili da steknem nova znanja i iskustva. Nadam se da sam Vas zainteresirao da se odvažite i pokušate odraditi praksu negdje drugdje. Preporučam, da budete odvažniji od mene i zaputite se u nama manje poznate krajeve i podjelite dojmove sa nama ostalima. Ako Vam zatrebaju dodatne informacije, obratite mi se putem e-maila: marko.vres@gmail.com